

Sang

Sang på VerdensBørn Grundskole

”Sang” er en integreret del af VerdensBørns Grundskoles daglige fællessamlinger. Ved hver mulighed i danskundervisningen for at tilføje aktuelle emner eller tidsperioder, et musikalsk indslag, tilføjes dette gennem fællessang, hvor vi her fokuserer på lyrikkens genre, temaet i sangen eller ordforrådet i sangteksten. Derudover er sang en vigtig tradition i skoleårets forældreaftener, hvor vi her fokuserer på, at eleverne lærer i fællesskab at tage ansvar for det fælles musikalske udtryk. Ved skolernes årlige sangdag er VBG også med til at synge løs sammen med resten af landet her i selskab med skolens korleder: Isam Bachiri (Isam B.)

Særskilt har skolen en korgruppe (som man frivilligt kan melde sig til), som ved lejlighed optræder uden for skolen bl.a. i DR’s koncerthus sammen med Isam B.

Gennem sang er skolens særlige formål at danne et fællesskab ud fra fælles sangoplevelser, dernæst udvide elevernes kendskab til lyrikkens genre og herunder også dansk kultur og samfundsforhold. Det musikalske element er vigtigt for følelsen af samhørighed og ikke mindst for at styrke elevernes musikalske sans.

Vi vægter primært danske klassiske og nutidige sange fra højskolesangbogen, hvor dog sang på engelsk også er til i engelskundervisningen. Formålet med sang på VerdensBørn Grundskole er således:

- Musikudøvelse: At eleverne kan deltage opmærksomt i sang og bevægelse
- Musikforståelse: At eleverne opnår større kendskab til lyrik som genre og her særligt kende til vendinger og begreber i det danske sprog. At eleverne kan lytte opmærksomt til og udtrykke sig varieret om musik fra forskellige danske genrer og perioder.
- Musikfællesskab: At eleverne oplever en fælles stemning og samhørighed gennem sang

Herunder vedlægges udvalgte sange, som vi forventes at nå gennem skoleåret:

Materiale:

”Ringe i vandet – 123 sange til skolen”

”Sangbog for folkeskolen”

Højskolesangbogen

*”Vidste du, at man bliver klogere, smukkere og gladere af at synge?
Klogere – fordi man bliver bedre til at koncentrere sig.
Smukkere – fordi man retter ryggen og smiler
Gladere – fordi man kan synge sammen med andre”*

[Fra ”Ringe i vandet”]

- Her bor jeg – Lotte Kærså
- Sensommervise
- Jeg ved en lærkerede – Harald Bjergstedt
- Hist, hvor vejen slår en bugt
- Bogstavsangen
- Nord og syd og øst og vest
- Jeg er en papegøje fra Amerika
- Langt ude i skoven
- Hør den lille stær - Harald Bjergstedt
- Jeg er så glad for min cykel
- Septembers himmel er så blå
- Det er i dag et vejr
- Spørge Jørgen: ”Hvorfor, hvorfor dit og hvorfor dat”
- Ferie, ferie, ferie
- Fantasisangen – VBG’s egen melodi
- Røde gummistøvler
- Puff den magiske drage
- Nu falmer skoven trindt om land
- I Danmark er jeg født
- Sig månen langsomt hæver
- ”Hvor går vi hen når vi går” – Stine Bramsens version
- ”Det er et yndigt land”
- Den blå anemone
- Godmorgen lille land
- Tidsrejsen
- Morgensolen over Øresund
- Livstræet
- Fald min engel - tv 2
- En lærke letted
- Lyse nætter – DR’s børnekor
- Barndommens gade – Anne Linnet
- Alle børn har ret – Kim Larsen
- Om lidt – Kim Larsen
- Kringsat af fjender – Kim Larsen
- Marken er mejet
- Nu går solen sin vej
- Gud Ske tak og lov
- Solen er så rød mor - Harald Bjergstedt

- **Titel: Her bor jeg**
Tekst og musik: Lotte Kærså

Her bor jeg
du kan kigge ind til mig
jeg sidder her på puden
og trykker næsen flad mod ruden
jeg ka' se no'en børn der leger
og en mand der går og fejer
og bussen der drejer
om hjørnet
jeg kan se de røde tage og de gule og de blå
som fuglene de flyver hen og sætter sig på.

Hvor bor du
hvor sidder du og kigger nu
i et lille hus på landet
eller sejler du på vandet
bor du på en bondegård
hvor der er grise høns og får
eller tæt ved Vordingborg
i en villa
bor du sammen med mange men'sker i et
kollektiv på Fyn
eller bor du i en lejlighed der ligger midt i
byen
bor du i en cirkusvogn
fordi din far er artist og klovn
rundtom på jorden er der børn der bor
på steder - man slet ikke tror

Her bor jeg

jeg sidder her på puden
og trykker næsen flad mod ruden
der er no'ed jeg tænker på
som jeg ikke ka' forstå
at ikke alle ka' få
no'ed og bo i
både børn og voksne de har ret - det skulle man tro
til en plads på vores jord hvor de ku' leve og bo
alle sku' ha' det godt
ingen sku' bo i no'ed småt
hvis det regner ned og trækker inda' dør'n
er det ikke steder for børn.

du kan kigge ind til mig
jeg sidder på puden
og trykker næsen flad mod ruden
når jeg sidder li'så stille
kan jeg høre no'en spille
det er nede i det lille
gårdhus
jeg ka' hør' de spiller tromme og klaver og
bas
der er osse en der synger no'ed rock og
jazz
jeg vil ned og synge med
det er et smadderlækkert sted
neda' trappen - uda' døren
jeg ka' hør' det er no'ed for børn

Her bor jeg
du kan kigge ind til mig

- **Titel: "Sensommervise"**

Tekst: Kirsten og Finn Jørgensen

Musik: Finn Jørgensen

Æbler lyser rødt på træernes grene, høsten går ind.

Går igennem skoven ganske alene, stille i sind.

Gyldne farver og sensommerbrise

- fylder hjertet med vemodig musik

- går og nynner en sensommervise-

fjernt fra byens larmende trafik.

Sommerbrisen danner krusning på søen, mystisk og sort.

Stæreflokke svæver højt over øen, snart ta'r de bort.

Gyldne farver og sensommerbrise

- fylder hjertet med vemodig musik

- går og nynner en sensommervise-

fjernt fra byens larmende trafik.

Duft af brænderøg blandt brunlige bregner, blåsorte bær.

Stille summen mellem blade, som blegner, aft'nen er nær.

Gyldne farver og sensommerbrise

- fylder hjertet med vemodig musik

- går og nynner en sensommervise-

fjernt fra byens larmende trafik.

Modne rønnebær bag dyb grønne grene, rødt titter frem.

Går igennem skoven ganske alene, nu må jeg hjem!

Gyldne farver og sensommerbrise

- fylder hjertet med vemodig musik

- går og nynner en sensommervise-

fjernt fra byens larmende trafik.

<https://www.youtube.com/watch?v=8j3ulzICevo>

- **Titel: "Jeg ved en lærkerede"**

Tekst: Harald Bergstedt

Melodi: Carl Nielsen

Jeg ved en lærkerede
jeg siger ikke mer;
den findes på en hede,
et sted, som ingen ser.

I reden er der unger
og ungerne har dun.
De pipper, de har tunger,
og reden er så lun.

Og de to gamle lærker,
de flyver tæt omkring.
Jeg tænker nok, de mærker,
jeg gør dem ingenting.

Jeg lurar bag en slåen.
Der står jeg ganske nær.
Jeg rækker mig på tåen
og holder på mit vejr.

For ræven han vil bide
og drengen samle bær.
Men ingen skal få vide,
hvor lærkereden er.

- **"Hist, hvor vejen slår en bugt"**

Tekst: H.C. Andersen

Musik: J.C. Gebauer

Hist, hvor vejen slår en bugt,
ligger der et hus så smukt -
hist, hvor vejen slår en bugt,
ligger der et hus så smukt,
væggene lidt skæve stå,
ruderne er ganske små,
døren synker halvt i knæ,
hunden gøer, det lille kræ,
under taget svaler kvid're,
solen synker og så vid're.

I den røde aftensol
sidder moder i sin stol -
i den røde aftensol
sidder moder i sin stol,
kinden luer dobbelt rød,
barnet har hun på sit skød,
drengen er så frisk og sund,
æblekinden rød og rund,
se, hvor hun i spøg ham banker
på de søde pusselanker!

Katten står og krummer ryg,
men forstyrres af en myg -
katten står og krummer ryg,
men forstyrres af en myg,
barsk han den med poten slår
og igen som hofmand står,
moder klapper barnets kind,
se, hvor sødt det sover ind,
drømmer om de engle smukke
i sin lille, pæne vugge.

- **"Bogtavsangen"**
Af Niels Bysted

Et A for alle børn på jord.
Et B for bøn om freden
Et C betyder ikke spor
Et D for drømmen om glæden

Et E at elske sine børn
Et F er for familien
Et G! Det gode ta'r sin tårn.
Et H for håbet og viljen

Et I, når ingen slår ihjel.
Et J for ja til livet.
Et K for kærligheden selv.
Et L når lyset er givet.

Et M for maden på vort bord.
Et N for nej til krigen.
Et O for ordets magt på jord.
Et P: At plante en figen

Et Q skal helt alene stå
Et R til ros skal bruges
Et S for sammenhold at få
Et T for tryghed, der trues

Et U, når ufred er forbi
Et V er værdigheden
Et X det kan vi bare li'
Et Y at yde for freden

Et Z i zebra skal der stå
Et Æ, "Vær altid ærlig!"
Et Ø! Min ømhed skal du få.
Et Å: Vær åben og kærlig

- **”Nord og Syd og Øst og Vest”**

Tekst: Mogens Lorentzen

Melodi: Knudåge Riisager

Nord og syd og øst og vest er alle vegne hen.
Når i Vesterhavet
solen er begravet,
står den op i Østersø den næste dag igen.

Hveden er en vigtigpeter, er skaldet, tæt og tyk.
Havremandens klokker
ringer, når han rokker.
Rug har ikke nær så lang og flot paryk som byg.

Mandag, tirsdag, onsdag, torsdag, fredag, lørdag – mon
ikke vi skal bruge
denne hele uge
for at sove rigtig længe søndag morgenstund?

Januar og februar og marts, april og maj.
Først i juni kommer
søndenvind og sommer.
Fra sankthans går dagene igen den korte vej.

Juli og august – og nu står rugen tung og gul.
Så bli’r det september,
oktober og november
og til allersidst december, og så er det jul.

<http://sangetilboern.dk/nord-og-syd-og-ost-og-vest/>

- **"Jeg er en papegøje fra Amerika"**

Tekst: Thorbjørn Egner

På dansk v. Halfdan Rasmussen

Jeg er en papegøje fra Amerika
Min far var papegøjefiskepakker
Jeg sagde ingenting, men mor hun sagde nu og da:
Han lærer nok at tale, når han snakker.
Nu synger jeg: Å falleri og fallera.
Hvis nogen spørger mig, hvor jeg kommer fra,
så svarer jeg: Å falleri-ha-ha!
Jeg er en papegøje fra Amerika.

Jeg bo' de i en skov til jeg blev konfirmer't
Så blev jeg fanget af en fuglefanger.
Han lærte mig at synge da han selv var for genert
og siden blev jeg operettesanger.
Nu synger jeg: Å falleri og fallera.
Hvis nogen spørger mig, hvor jeg kommer fra.
så svarer jeg: Å falleri-ha-ha!
Jeg er en papegøje fra Amerika.

En dag kom der en skipper ind og købte mig
for femogtyve kroner og en blomme.
Jeg spiste blommen selv og skreg hurra! Og fløj min vej
og siden kom jeg her til Kardemomme
Her synger jeg - å falleri og fallera!
og byder man mig sukker, sier jeg ja!
For alle ved: Å falleri-ha-ha
at jeg er papegøjen fra Amerika.

- **"Hør den lille stær"**

Tekst: Harald Bergstedt

Komponist: Poul Schierbeck

Hør den lille stær, den er, åh, så fornøjet.
Morgenklokken ringer, og marken står i damp.
Nylig er den vågnet, men altid i tøj,
aldrig skal den sæbes og vaskes med en svamp.

Den har hverken hat eller sløjfer og kjole,
ingen fine støvler, den først skal pudse af.
Den har ingen lektier, skal aldrig i skole,
den kan gå og fløjte den hele lange dag.

Og når den bli'r sulten deroppe på kassen,
finder den en orm, den kender, hvor de er.
Den skal ikke først ha' den kogt over gassen,
den kan få den ned, li 'så levende den er.

Og når den vil rejse, den venter ikke længe.
Vips, er den af sted og ta'r på eventyr.
Den har hverken kuffert, billet eller penge,
den har bare vinger, den er en lystig fyr.

Åh, den flyver højt, flyver højt under skyen,
den må passe på, den ikke falder ned.
Den er fløjet langt bort et sted ned i byen,
den har nok en ven der, som ingen, ingen ved.

- **"Jeg er så glad for min cykel"**

Af: Povl Kjøller

Jeg er så glad for min cykel,
jeg kommer hurtigt langt omkring,
og det fordi på en cykel
går det let som ingenting.

En cykel larmer ikke og bruger nul benzin
en cykel oser ikke som andre oliesvin.
Jeg er så glad for min cykel,
jeg kommer hurtigt langt omkring,
og det fordi på en cykel
går det let som ingenting.

På cykel kan man være en cowboy på sin hest,
og svinge sig i sadlen som i det vilde vest.
Jeg er så glad for min cykel,
jeg kommer hurtigt langt omkring,
og det fordi på en cykel
går det let som ingenting.

Og vil Du lege speedvay er cyklen helt i top,
du brummer lidt med munden og speeder motoren op.
Jeg er så glad for min cykel,
jeg kommer hurtigt langt omkring,
og det fordi på en cykel
går det let som ingenting.

På cykel kan du køre en tur med mor og far,
og lærken kan du høre, og luften er ren og klar.
Jeg er så glad for min cykel,
jeg kommer hurtigt langt omkring,
og det fordi på en cykel
går det let som ingenting.

<https://www.youtube.com/watch?v=3Ya1YPbv8s8>

- **Spørge Jørgen: "Hvorfor, hvorfor dit og hvorfor dat"**

Tekst: Kamma Laurents

Melodi: Kai Rosenberg

Nu skal jeg fortæller jer om Jørgen:
Jørgen var en tem'lig artig dreng.
Men han plaged' alle med sin spørgen,
fra han vågned' til han gik i seng.

Far og mor de blev så trætte af det –
det, han spurgte om var noget pjat.
Tit han spurgte bare for at drille:
Hvoffer, hvoffer dit og hvoffer dat?

Hvorfor har en buko ingen vinger?
Hvorfor si'r den buh og ikke vov?
Hvorfor sidder neglen på min finger?
Hvis den sad på næsen, var det sjov.
Hvorfor sidder øjet ik' i nakken?
Hvorfor er jeg ikke ble't en kat?
Hvorfor kan min støvle ikke tale?
Hvoffer, hvoffer dit og hvoffer dat?

Hvorfor har en loppe ingen bukser?
Hvorfor er den lille fisk så våd?
Hvorfor bli'r en kylling ikke malket?
Hvorfor si'r kommoden ikke no'et?
Hvorfor er der mænd på mine seler?
Hvorfor skal vi altid gå med hat?
Hvorfor spiser løven ikke jordbær?
Hvoffer, hvoffer dit og hvoffer dat?

Men en dag blev det hans far for meget.
Jør'n fik smæk og Jør'n blev lagt i seng.
Men nu lå han der igen og spurgte,
næsten som en helt fornuftig dreng:
Hvorfor fik jeg ingen pandekager?
Hvorfor må jeg ikke lege mer'?
Hvorfor har jeg dog så ondt i numsen?
Jeg skal aldrig spørge fjollet mer'.

- **"Ferie, Ferie, Ferie..."**
Fra "Far til fire på Bornholm"

Én og én er tre, og jorden den er flad
Gorm den gamle var smed i Hobro.
Alt, hvad vi har lært, alt det der var så svært,
vil vi glemme, thi ho'det skal ha' ro.

Ferie, ferie, ferie,
slap nu af, du har fri,
og syng en glad melodi.
Op mod solen ler vi,
den vil skinne, til ferien er forbi.

Tag dit vækkeur og læg det i en spand.
Kom så vand i, til uret siger stop.
Gem din gamle pen, for hvad vil du med den.
Skal jeg si' dig, hvad du skal skrive op.

Ferie, ferie, ferie,
slap nu af, du har fri,
og syng en glad melodi.
Op mod solen ler vi,
den vil skinne, til ferien er forbi.

Springe over grøft og fiske i en å,
det er noget, vi alle kan li'.
Ud at gå på græs og køre i et læs,
man får lyst til at summe som en bi

Ferie, ferie, ferie,
slap nu af, du har fri,
og syng en glad melodi.
Op mod solen ler vi,
den vil skinne, til ferien er forbi.

Kig jer nu omkring, der er så mange ting,
som vi gerne sku' nå at få set.
Vi skal lave sjov i mark og eng og skov, for med pligter og skole er det sket :

Ferie, ferie, ferie,
slap nu af, du har fri,
og syng en glad melodi.
Op mod solen ler vi,
den vil skinne, til ferien er forbi.

<https://www.youtube.com/watch?v=bc1Jn8qHOio>

• ”Langt ude i skoven...”

Folkemelodi

Langt ud' i skoven lå et lille bjerg,
aldrig så jeg så dejligt et bjerg.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

På det lille bjerg der stod et lille træ,
aldrig så jeg så dejligt et træ.
Træet på bjerget.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

På det lille træ der sad en lille gren,
aldrig så jeg så dejlig en gren.
Grenen på træet.
Træet på bjerget.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

På den lille gren der sad en lille kvist,
aldrig så jeg så dejlig en kvist.
Kvisten på grenen.
Grenen på træet.
Træet på bjerget.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

På den lille kvist der sad et lille blad,
aldrig så jeg så dejligt et blad.
Bladet på kvisten.
Kvisten på grenen.
Grenen på træet.
Træet på bjerget.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

På det lille blad der var en lille rede,
aldrig så jeg så dejlig en rede.
Reden på bladet.
Bladet på kvisten.
Kvisten på grenen.
Grenen på træet.
Træet på bjerget.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

I den lille rede var et lille æg,
aldrig så jeg så dejligt et æg.
Ægget i reden.
Reden på bladet.
Bladet på kvisten.
Kvisten på grenen.
Grenen på træet.
Træet på bjerget.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

Af det lille æg der kom en lille fugl,
aldrig så jeg så dejlig en fugl.
Fuglen af ægget.
Ægget i reden.
Reden på bladet.
Bladet på kvisten.
Kvisten på grenen.
Grenen på træet.
Træet på bjerget.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

På den lille fugl der sad en lille fjer,
aldrig så jeg så dejlig en fjer.
Fjeren på fuglen.
Fuglen af ægget.

Ægget i reden.
Reden på bladet.
Bladet på kvisten.
Kvisten på grenen.
Grenen på træet.
Træet på bjerget.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

Af den lille fjer der blev en lille pude,
aldrig så jeg så dejlig en pude.
Puden af fjeren.
Fjeren på fuglen.
Fuglen af ægget.
Ægget i reden.
Reden på bladet.
Bladet på kvisten.
Kvisten på grenen.
Grenen på træet.
Træet på bjerget.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

På den lille pude lå en lille dreng,
aldrig så jeg så dejlig en dreng.
Drengen på puden.
Puden af fjeren.
Fjeren på fuglen.
Fuglen af ægget.
Ægget i reden.
Reden på bladet.
Bladet på kvisten.
Kvisten på grenen.
Grenen på træet.
Træet på bjerget.
Bjerget ligger langt ud' i skoven.

Puff den magiske drage

Tekst: Leonard Lipton, komponist: Peter Yarrow. På dansk ved Per Borgsten

Puff, hvor kan man finde drager som dig
Du ligger på en klippeø
og venter kun på mig
Du kan li at lege, du var min ven
men kære puff vi kommer aldrig til at leg igen

Puff da jeg var lille, red jeg på dig
jeg sad på halen, stor og bred
du svømmede med mig
Alle sænker flaget hilser på dig
vi fandt en skat med sølv og guld – og delte du og jeg

Puff vi sad på stranden, solen gik ned
en havskildpadde gemmer sine
æg et hemmeligt sted
Tropevinden suser, natten bliver sort
vi føler begge to vi sidder nær ved lykkens port

Puff på vores rejse så vi et slot
hvor prinser og prinsesser boede
Nej hvor var det flot
Kongen og hans dronning gav mig en ring
men ringen var en tryllering – nu er den ingenting

Puff du er alene, alt er forbi
for drager lever tusind år
hvor er min fantasi
Du kan lí at lege du var min ven
men kære puff jeg blir jo aldrig som et barn igen.

Septembers himmel er så blå

Tekst: Alex Garff, Musik: Otto Mortensen

Septembers himmel er så blå
dens skyer lyser hvide
og lydt vi hører lærken slå
som før ved forårstide.
Den unge rug af mulden gror
med grønne lyse klinger
men storken længst af lande fór
med sol på sine vinger.

Der er en søndagsstille ro
imellem træer og tage
en munter glæde ved at gro
som var det sommerdage.
Og koen rusker i sit græs
med saften om sin mule,
mens bonden kører hjem med læs,
der lyser solskinsgule.

Hver stubbet mark, vi stirrer på
står brun og gul og gylden,
og røn står rød og slåen blå
og purpursort står hylden.
Og georginer spraglet gror
blandt asters i vor have,
så rig er årets sidste flor:
oktobers offergave.

De røde æbler løsner let
fra træets trætte kviste.
Snart lysner kronens bladenet
og hvert et løv må briste.
Når aftensolen på sin flugt
bag sorte grene svinder
om årets sidste røde frugt
den tungt og mildt os minder.

At flyve som et forårsfrø
for sommerblomst at blive
er kun at visne for at dø
kan ingen frugt du give.
Hvis modenhedens milde magt
af livet selv du lærte
da slår bag falmet rosendragt
dit røde hybenhjerter <https://www.youtube.com/watch?v=q7Go2as3c04>

- **Det er i dag et vejr**

Tekst: Ludvig Holstein

Musik: Kim Larsen

Det er i dag et vejr - et solskinsvejr!
O, søde vår, så er du atter nær!
Nu vil jeg glemme rent, at det var vinter,
nu vil jeg gå og købe hyacinter
og bringe dem til en, som jeg har kær.

Hun købte af de hvide og de blå,
hun købte af de smukkeste, hun så.
Det er i dag et vejr! Og solen skinner!
Og om mig svæver lutter lyse minder,
dem ta'r jeg med til den, jeg tænker på.

Og de kom svævende i ring og rad.
Hun gik imellem dem og var så glad.
Det er i dag et solskin uden mage!
Og jeg har solskin nok til mange dage,
og jeg må kysse hvert et lille blad.

Hun kyssede dem alle, hver især,
hun bragte dem til den, hun havde kær.
Min ven, her kommer jeg med hyacinter!
Min ven, nu glemmer vi, at det var vinter!
Det er i dag et vejr, et solskinsvejr -!

https://www.youtube.com/watch?v=9_hEHpSaHoM

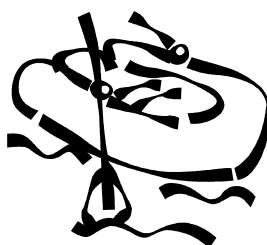
- **Fantasisangen**

Melodi: VBG børnene

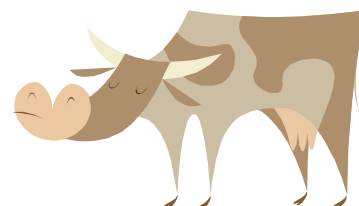
Jeg har en kat og den er rød,
så du ka' tro at den er sød.
Og den går rundt med støvler på
som jeg har malet blå.
Og når vi så skal ud at gå,
så får den halstørklæde på.
Og når vi kommer hjem igen,
så ska' den i sin katteseng.

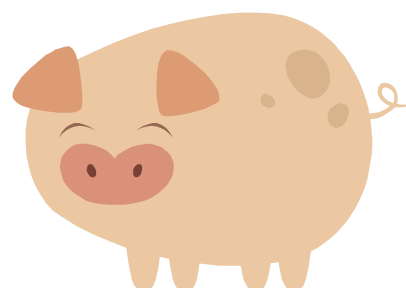
En lille hund jeg osse har,
den fandt jeg i mit badekar.
Den sejled' i en gummibåd
og den var meget våd.
Jeg tog den op og bar den ind
og lagd' den i min lille seng.
Nu ligger den og drømmer sødt,
jeg tror om noget varmt og blødt.

Hver gang jeg går og keder mig,
så leger jeg min lille leg;
En ko, en gris, en lille gård
i drømmene jeg får.
Så hvis du går og keder dig,
så prøv at gøre lisom mig;
Luk kun dine øjne i
og slip så fantasien fri.

www.wss.struer.dk/documents/Dokumenter/.../Min%20fantasi.doc

- **Røde gummistøvler**
Tekst og melodi: Elizabeth Nielsn

Sutsko og futsko,
dancesko og løbesko
og træsko og laksko,
badesko og flade sko.
Min mor hun har ingen ro.
Hun kommer altid hjem fra byen
med flere nye sko.

Men jeg vil meget hel're ud i det store blå
med mine go'e gamle røde gummistøvler på.
Min mor hun si'r, de er for snavsede og for små,
men jeg vil bar' ha' mine røde gummistøvler på.

Sølvsko og guldsko,
kludesko og brudesko
og tøjsko og tøfler,
hjemmesko og udesko.
Sandaler hun maler grå,
så de passer til den sofa,
jeg ska' sidde stille på.

Men jeg vil meget hel're ud i det store blå
med mine go'e gamle røde gummistøvler på.
Min mor hun si'r, de er for snavsede og for små,
men jeg vil bar' ha' mine røde gummistøvler på.

Så går jeg lige der, hvor fødderne helst vil gå
med mine go'e gamle røde gummistøvler på.
Jeg glemmer alt det, jeg skal skynde mig så'n at nå
med mine go'e gamle røde gummistøvler på.

For jeg ka' lege, li' til verden går helt i stå
med mine go'e gamle røde gummistøvler på.
Min mor hun si'r, de er for snavsede og for små,
men jeg vil bar' ha' mine røde gummistøvler på.

https://www.youtube.com/watch?v=m_DV3dYF_-U

- **Den blå anemone**
Egil Harder 1945 - Kaj Munk 1943

Hvad var det dog, der skete?
Mit vinterfrosne hjertes kvarts
må smelte ved at se det
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit søblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone,
jeg planted dér i fjor.

2
På Lolland jeg den hentede,
et kærtegn fra min fødeø.
Så gik jeg her og ventede
og tænkte: »Den må dø;
den savner jo sit skovkvarter,
sin lune luft, sit fede ler;
i denne fjendske zone
forgår min anemone;
jeg ser den aldrig mer«.

3
Nu står den der og nikker
så seiersæl i Jyllands grus
ukuelig og sikker
trods ensomhed og gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd,
en lille amazone
og dog min anemone
som søens bølge skær.

4
Hvad var det dog, der skete?
Mit hjerte koldt og hårdt som kvarts
det smelter ved at se det
den første dag i marts.
Jeg tænkte: »Evigt skiltes ad
min sjæl og glæden«. da jeg sad
i vint'rens grumme done.

Nu gør min anemone
mig atter fri og glad.
5 For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la'r mig nyfødt arve
en evighed af håb.
Så bøjer jeg mig da mod jord
og stryger ømt dit silkeflor,
en flig af nådens trone.
Du lille anemone,
hvor er vor skaber stor!

- **Godmorgen lille land**

Melodi: Carsten Johs. Mørch –

Tekst: Niels Brunse

Godmorgen, lille land!
Et land med sol, et land med dis,
med kyst af sten og sand,
som havets bølger slikker,
med bakker skabt af is,
koldt eller venligt skiftevis.

Godmorgen, ø ved ø!
Nu ser vi Danmarks buetegn
med blink af hav og sø,
de slanke, lyse broer.
I sol, i blæst, i regn
bærer de os fra egn til egn.

Godmorgen, hver og en,
som sidder ved et morgenbord
fra Skagens hvide gren
til Gedsers lange odde,
på vores prik mod nord
her på den kuglerunde jord.

Godmorgen, stå nu op!
Stå ud af drøm og tankespind
og stræk din tunge krop,
for ingen er alene;
når verden lukkes ind,
bygger vi bro fra sind til sind.

Tidsrejsen

Uret tikker – tiden går
Hvad venter du på
Lad den ikke gå i stå
Hvis vi tager chancen
Og hvis vi formår
At følges ad
Vil det jo gå

Flyver gennem tid og sted
Passer på – jeg falder ned
Ender på et fremmed sted
Alt jeg vil er kun at finde ro og skabe fred
Gennem tid og sted
Minderne de ta'r mig med
Prøver på at finde fred
i tidsrejsen

Kan du skimte udenfor
At træerne står
Selvom alle blade forgår
Tiden læger alle sår
Det mærker du når
Træet er grønt igen til næste år

Flyver gennem tid og sted
Passer på – jeg falder ned
Ender på et fremmed sted
Alt jeg vil er kun at finde ro og skabe fred
Gennem tid og sted
Minderne de ta'r mig med
Prøver på at finde fred
I tidsrejsen

Falder vi ind i tiden
Glemmer vi før eller siden
Hvor vi kommer fra
Hvor det er vi kommer fra
Tager vi fat og kæmper
Husker på dem vi elsker
Får vi altid svar
Får vi altid hjertets svar

Flyver gennem tid og sted
Passer på – jeg falder ned
Ender på et fremmed sted
Alt jeg vil er kun at finde ro og skabe fred
Gennem tid og sted
Minderne de ta'r mig med
Prøver på at finde fred
I tidsrejsen

Nu falmer skoven trindt om land

N.F.S. Grundtvig 1844

Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler;
alt flygted storken over strand,
ham følger viltre svaler.

Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af travet.¹

Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.

Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!

I Danmark er jeg født

Tekst: H. C. Andersen, 1850

Melodi: Henrik Rung, 1850

I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor står fuld månen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Danebrogen vajer, -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, - nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid. som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Sig månen langsomt hæver

Tekst: Matthias Claudius, 1783

Melodi: J. A. P. Schulz, 1790

Sig månen langsomt hæver,
den gyldne stjerne svæver
på himlen klar og blid.
Vor skov er tavs og stille,
og hvide tåger spille
på engen rundt ved aftenstid.

Hvor rolig jorden hviler
bag nattens slør og smiler
så mild og sommervarm,
ret som et stille kammer,
hvori al dagens jammer
forglemmes skal i søvnens arm!

Betragter månens bue!
den kun er halv at skue
og er dog hel og rund.
Så er vel flere sager,
som nu vort hjerte vrager,
fordi vi halvt dem skue kun.

Vi stolte Adams slægter
kun såre lidet mægter,
og meget ved vi ej.
Vi efter skygger jage
og mangan kunst opdage
og komme længre fra vor vej.

Gud fader i det høje,
lær mig at skelne nøje
det sande fra dets skin!
Og mens jeg er i live,
lad lig et barn mig blive,
skænk mig et fromt, enfoldigt sind.

Koldt nattens vinde sukke,
mit øje vil sig lukke,
giv mig, o Gud, din fred!
Se nådig til min slummer,
og trøst mig i min kummer,
og trøst min syge nabo med!

Hvor Går Vi Hen Når Vi Går?

Vanddråben udhuler sten
om lidt er det måske for sent
til hav bli'r hver dråbe når havet den når
hvor går vi hen når vi går

Nogen sir op til Gud
andre sir bare lyset går ud
vi lever i skudsikre veste
af duggende spindelvæv imod hud
Åhhh sig mig hvor

Åhhh sig mig hvor
hvor går vi hen
går vi hen når vi går

Altings forgængelighed
bli'r det bål vi kan varme os ved
den nat hvor vi famler i blinde
og intet kan finde

Åhhh sig mig hvor
hvor går vi hen
går vi hen når vi går

Åhhh sig mig hvor
hvor går vi hen
går vi hen når vi går

Underet er vi er til

underet er vi er til
underet er vi er til
og der er intet jeg hellere vil

Åhhh sig mig hvor
åhhuhh
hvor går vi hen
går vi hen når vi går

Åhhh sig mig hvor
hvor går vi hen
går vi hen når vi går

Hvor går vi hen
går vi hen når går
ja hvor går vi hen
går vi hen når vi går

Der er et yndigt land

Tekst: Adam Oehlenschläger, 1823

Melodi: H. E. Krøyer, 1835

Der er et yndigt land,
det står med brede bøge
nær salten østerstrand
nær salten østerstrand.
Det bugter sig i bakke, dal,
det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas sal,
og det er Frejas sal.

Der sad i fordums tid
de harniskklædte kæmper,
udhvilede fra strid
udhvilede fra strid.
Så drog de frem til fjenders mén,
nu hvile deres bene
bag højens bautasten,
bag højens bautasten.

Det land endnu er skønt,
thi blå sig søen bælder,
og løvet står så grønt
og løvet står så grønt.
Og ædle kvinder, skønne mø'r
og mænd og raske svende
bebo de danskes øer,
bebo de danskes øer.

Hil drot og fædreland!
Hil hver en danneborger,
som virker, hvad han kan
som virker, hvad han kan!
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.

"Morgensolen Over Øresund" Af: Anne Linnet

Morgensolen over Øresund
Lyset siger at du skal vågne
At alt det du har tabt
Det findes her så prøv og vær
I nuet der skinner

Morgensolen i dit lyse sind
Den kan intet helt opsluge
I selv det mørke hav
Så dybt et sted når stråler ned
I nuet der skinner

Gi' mig morgensol at jeg kan få
Kræfterne så jeg kan hente
Alt det der var mig selv
Min tillid til den sjæl der vil
I nuet der skinner

Morgensolen over Øresund
Gir dit hav en glimmerkegle
Der følger dig hvor end
Du er og går og hvor du står
I nuet der skinner

Morgensolen over Øresund
Spredt alle triste tanker
Den løfter tvivlen ud
Og troen ind dybt i dit sind
I nuet der skinner

Alt det tabte har du her tilbag'
Lyset i dig skinner stadig
Og syns at sig' at alt
Det der er sandt det ik' forsvandt
I nuet der skinner

Glæd dig over morgensol i dag
Glæd dig over lysets styrke
For alt det du har kær
Det er jo stadig her det er
I nuet der skinner

Morgensolen over Øresund
Lyset siger at du skal vågne
At alt det du har tabt
Det findes her så prøv og vær
I nuet der skinner

Livstræet

Hans Holm|Erik Lindebjerg

Der er så meget, der kan trykke
gøre dagen trist og grå
Se de folk der uden lykke
bare går og går i stå

Lad dem lege i livstræets krone
Lad dem føle, at livet er stort
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvings port.

Der er så meget uden varme
uden ånd og uden liv
folk bliver fattige or arme
tænker kun på tidsfordriv.

Lad os lege...

Der er så mange uden venner
uden kærlighed og kys
folk som ingen andre kender
hvor mon de skal finde lys?

Lad os lege...

Der er så hård en kamp om magten
alle kæmper for sig selv
Er der ingen der har sagt dem
at de slår sig selv ihjel?

Lad os lege...

Der er så mange, der er slaver
af sit job og af sin tid.
Hvorfor bruges vores gaver
uden tanke, uden vid?

Lad os lege...

Fald min engel – tv 2

Græd min engel
Skjul dit ansigt
Kast din kyst mod min
Syng min skæbne
Bryd dit hjerte
Længslen er for altid din

Følg mig over dybe dale
Indtil smerten holder op

Flyv min engel
Op mod vinden
Kys den mørke nat farvel
Dans min stjerne
Ud af månens
Dystre skyggespil

Følg mig over dybe dale
Indtil smerten holder op
Løft dig over tidens dårskab
Hvil dig ungt på bjergets top

For du er det eneste tilbage
Det sidste lys, den smukkeste drøm
På den her ensomme planet

Fald min engel
Blidt og stille
Jeg venter på dig her
Styrt dig ud fra
Høje huse
Vi skal aldrig skilles mer'

Følg mig over dybe dale
Indtil smerten holder op
Løft dig over tidens dårskab
Hvil dig ungt på bjergets top

For du er det eneste tilbage
Det sidste lys, den smukkeste drøm
På den her ensomme planet

En Lærke letted

Melodi: Math. Christensen 1945

Tekst: Mads Nielsen 1945

En lærke letted, og tusind fulgte,
og straks var luften et væld af sang.
De tusind tårne tog til at tone,
så landet fyldtes af klokkers klang,
og byer blomstred i rødt og hvidt,
og det var forår og Danmark frit,
ja, Danmark frit.

Det var en morgen som tusind andre
og ingen morgen i tusind år,
da Danmark vågned med klare øjne
til glædestimer og frimandskår,
og landet lyste fra sund til klit,
for det var forår og Danmark frit,
og Danmark frit.

Vi mindes stille de tapre døde,
hvis navne lever i Danmarks navn,
og takken søger til dem, der segned,
og dem, der sidder med tunge savn.
Gud trøste dem, der har lidt og stridt,
til det blev forår og Danmark frit,
og Danmark frit.

Men du, som styrter de stoltes riger
og løser fangne af bolt og bånd,
dig flyver hjerternes tak i møde,
vor skæbne er i din stærke hånd.
Nu er det forår og Danmark frit,
Velsign det, Herre, fra sund til klit,
fra sund til klit.

Lyse nætter

Af: Alberte Winding

Nu kommer fuglene igen
og lyset vælter pludselig ind
Det kommer gennem alle sprækker
lyse nætter er tilbage.

Alt, hvad der rørte sig blev gemt
da du var rejst var det så nemt
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig
at pynte sig for dig

Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig

Nu kommer lydene igen
og verden vælter pludselig in
med parasoller og sandaler
bølger maler alt i sand

Jeg havde huset fuld af vind
og nye frugter båret ind
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig
at pynte sig for dig

Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig

Barndommens gade

Af: Anne Linnet

Jeg er din barndoms gade
jeg er dit væsens rod.
Jeg er den bankende rytme
i alt hvad du længes mod.
Jeg er din mors gård hænder
og din fars bekymrede sind,
jeg er de tidligste drømmes
lette, tågede spind.

Jeg gav dig min store alvor
en dag du var vildt forladt
jeg dryssed' lidt vemod i sindet
en drivende regnvejrsnat.
Jeg slog dig engang til jorden
for at gøre dit hjerte hårdt,
men jeg rejste dig varligt op igen
og tørrede tårene bort.

Det er mig der har lært dig at hade
jeg lærte dig hårdhed og spot.
Jeg gav dig de stærkeste våben
du skal vide at bruge dem godt.
Jeg gav dig de vagtsomme øjne
på dem skal du kendes igen,
møder du en med det samme blik
skal du vide han er din ven

Jeg er din barndoms gade,
jeg er dit væsens rod.
Jeg gav dig de vagtsomme øjne
på dem...

Alle Børn Har Ret

(Kim Larsen)

Alle børn har ret
til at vokse op i fred
Alle børn har ret
til et liv i kærlighed
Kunne bo hos sin familie
et sted der er trygt og rart
Alle børn har ret
til at få den bedste start

For os kan verden ikke bare glemme
vi er børn og vi har hver vores egen stemme
Alle børn har ret
til at få den bedste start
Alle børn har ret
til at få den bedste start

Alle børn har ret
til at ha' det lige godt
Alle børn har ret
til at få del i stort og småt
Intet barn behøver at sulte
intet barn skal stå for skud
Alle børn har ret
til at se forskellige ud

For os kan verden ikke bare glemme ....

Alle børn har ret
til at lære om vor jord
Alle børn har ret
til at høre hvad andre tror
Om mennesker i andre lande
og vide hvad som sker
Alle børn har ret
til at lære endnu mer'

For os kan verden ikke bare glemme ....

Kringsat af fjender - 682 A

Af: Kim Larsen

Kringsat af fjender, gå
Ind i den tid.
Under en blodig storm
Vi dig til strid.
Kanske du spør' i angst,
Udækket, åben
Hvad skal jeg kæmpe med,
Hvad er mit våben?

Her er dit værn mod vold,
Her er dit sværd:
Troen på livet vort,
Menneskets værd.
For al vor fremtids skyld,
Søg det og dyrk det,
Dø om du må - men:
Øg det og styrk det.

Stilt går granaternes
Glidende bånd.
Stands deres drift mod død,
Stands dem med ånd!
Krig er foragt for liv.
Fred er at skabe.
Kast dine kræfter ind:
Det onde skal tabe.

Ædelt er mennesket,
Jorden er rig!
Findes her sult og nød,
Skyldes...

Om lidt

Af: Kim Larsen

om lidt... blir her stille
om lidt er det forbi
fik du set det du ville
fik du hørt din melodi

forladt og alene
danser cirkusprinsesen rundt
går i stå... på sin line
i et sanseløst sekundt
om lidt om lidt
er vi borte
vi ses måske igen

om lidt bli'r her stille
om lidt er det forbi
fik du set det du ville
fik du hørt din melodi
Om lidt om lidt
er vi borte
vi ses måske igen
om lidt om lidt
er vi borte
vi ses måske
igen
du du du di du

Marken er mejet

Tekst: Mads Hansen, 1868

Melodi: Folkemelodi

Marken er mejet, og høet er høstet,
kornet er i laderne, og høet står i hæs.
Frugten er plukket, og træet er rystet,
og nu går det hjemad med det allersidste læs.
Rev vi marken let,
det er gammel ret,
fuglen og den fattige skal også være mæt.
Rev vi marken let,
det er gammel ret,
fuglen og den fattige skal også være mæt.

Loen vi pynter med blomster og blade,
vi har georginer og bonderoser nok.
Børnene danser allerede så glade,
alle vore piger står ventende i flok.
Bind så korn i krans,
hurra, her til lands
sluttes altid høsten med et gilde og en dans.
Bind så korn i krans,
hurra, her til lands
sluttes altid høsten med et gilde og en dans.

Gud ske tak og lov!

Tekst: B. S. Ingemann, 1837

Melodi: C. E. F. Weyse, 1837

Gud ske tak og lov!
Vi så dejligt sov!
Barnet lå med varme kind på puden.
Nu som fuglen frisk!
Rask som havets fisk!
Morgensolen titter gennem ruden.

Med hin glans fra sky
kom der lys i by,
kom der glimt af sol i alle sjæle.
Alle haner gol,
hilsed glad Guds sol,
alle vævre tunger små fik mæle.

Ej den mindste mus
savner tag og hus,
fattigst spurveunge har sin rede.
Ej den mindste fugl
savner ly og skjul,
vi skal heller ej om fristed lede.

Lystig hanen gol,
hilsed glad Guds sol,
for hver sjæl er lys og lyst oprundet.
Nu, som fuglen frisk!
Rask som havets fisk!
Vi har kærlighedsasylet fundet.

Nu går solen sin vej

Af: Holger Lissner 1980

Mel.: Erik Sommer 1980

Nu går solen sin vej
for at skinne på andre,
for alle på jorden har brug for dens lys,
og de håber og venter
på dagen, du skaber,
for kun i din sol, Gud, kan livet fornys.

Nu går landet til hvile,
og travlheden dæmpes,
og hjemmene fyldes af aftenens musik.
Vær med den, kære Gud,
der må sidde alene,
og den, der nu slider sig træt på fabrik!

Nu er timen til stilhed,
til bøn og til tanker,
til ord, som har vægt, og som kræver et svar.
Kom og rør ved os, Kristus,
så vi bliver åbne
for glæden og livet og freden, du har.

Nu er timen, hvor du
dømmer alt det, vi gjorde,
som vendte os bort fra vor næste og dig.
Nu er timen, hvor du
sletter alt det, der skiller,
hvor du siger: Kom, og vær hjemme hos mig!

Nu går solen sin vej,
men vi er ikke ene,
for du, Herre, lever og vender vor frygt,
så når du er i mørket,
er det ikke mørke,
når du er iblandt os, da sover vi trygt.

Solen er så rød mor

Tekst: Harald Bergstedt.

Solen er så rød, mor
og skoven bli'r så sort
Nu er solen død, mor
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor
vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor
og syng en lille sang.

Himlen er så stor, mor
med klare stjerner på
Hvem monstro der bor, mor
på stjernen i det blå ?
Tror du det er drenge, mor
der kigger ned på mig ?
Og tror du de har senge, mor
og sover li'som jeg?

Hvorfor bli'r det nat, mor
med kold og bitter vind ?
Hør den lille kat, mor
den mjaver og vil ind!
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
hør, nu synger stjernerne,
de synger mig til ro!